

O scrisoare cutremurătoare:

În țară se desfășoară un adevărat genocid împotriva sutelor de mii de studenți și absolvenți de la Spiru Haret

Destinatarul de drept al acestui mesaj: doamna ministru Ecaterina Andronescu

***Stimate domnule rector,
Aurelian Bondrea,***

UNA DIN MIILE DE SCRISORI CE POT FI CITITE ZILNIC PE INTERNET

Mă numesc Pricopie Curic Libelula, am 46 de ani. Am absolvit Colegiul de Muzeologie la Stat, după care am dorit din tot sufletul să-mi continui studiile la Spiru Haret, specializarea istorie, apropiată studiilor anterioare, după cum cer prevederile. După ce am terminat Muzeologia la Stat, și specific cu medii aproape de 10, am fost singura dintre toți absolvenții care am umblat până la depersonalizare, până la nebunie, trei ani de zile pentru a-mi găsi un loc de muncă și nu am găsit. În acest timp, toți colegii mei, care aveau note mici, au fost angajați în învățământ, sau muzeografi etc. Succesul lor a fost, după cum am aflat, în funcție de pile, bani etc.

Eu neavând nimic, degeaba am învățat zi și noapte, timp în care aveam și familie și copil, de care trebuia să mă îngrijesc. După trei ani de bătut la ușile Statului, am ajuns o legumă, aproape de nebunie. O minune dumnezeiască m-a ajutat să-mi fac formele la o instituție pentru un post de secretară cu studii medii, pe care l-am pierdut în trei săptămâni, înainte de a intra în activitate, pentru că în locul meu a fost adusă o persoană cu studii medii, pila cuiva mare, care valora mai mult decât truda mea pentru studii superioare.

Între timp, am avut *comoție cerebrală* și, vreme de o lună, nu am fost om, nu am mâncat, vorbit, mișcat, decât foarte greu, aproape imposibil. Nu am crezut că voi mai supraviețui, dar poate atunci era mai bine să plec dincolo, pentru că destinul își pregătea înaintea mea Armagedonul.

Între timp am încercat să fac o *facultate de istorie – geografie, la zi, la Stat*, cu taxă foarte scumpă, și din cauza situației financiare imposibile, fiind singură în lupta mea cu viața, am pierdut studiile după un an de zile.

Nu puteam trăi. Sufletul meu nu era împăcat și, după ce am căpătat niște bani, m-am înscris din nou la o *facultate de istorie – filosofie, la ID, la Stat*, cu taxă destul de mare și, din nou, după un an, sau doi, nu mai țin minte, am renunțat, pentru că nu mai aveam bani. Toate aceste pierderi mari mi-au ars ființa și doar oamenii mari la suflet, chiar dacă nu au trecut prin așa ceva, pot să înțeleagă.

Aflând de Universitatea *Spiru Haret*, că este o universitate mare, de prestigiu, că nu jumulește omul de rând de bani și poți să-ți continui studiile, m-am înscris la istorie ID.

Și pentru că întregul popor român, milos, bun, generos, săritor la bine, a făcut vâlvă pe seama formei de învățământ ID, eu vreau să specific următorul lucru. Este o vârstă când, dacă ai familie, serviciu, probleme, necazuri, copii, nu-ți mai permiți să faci o facultate la zi. Este imposibil. De ce nu se înțelege? Unde este mila, bunătatea, toleranța, dumnezeirea poporului român care se afișează peste tot?

Menționez în mod deosebit că, la Universitatea *Spiru Haret*, specializarea istorie, forma ID, Centrul teritorial Suceava, am învățat dumnezeiește, am imprimat toate sintezele, am cumpărat toate cărțile, am răscolit bibliotecile orașului Suceava, disperată să pot trece examenele cu bine și, prin mila lui Dumnezeu, să se termine calvarul meu cu facultățile.

Stimate domnule rector, stimați profesori de la istorie și de la celelalte facultăți, eu nu am dormit nopțile citind cărțile, să-mi clarific cunoștințele în materie, să știu a răspunde la examinare, și această mărturisire a efortului meu imens, pe care o fac înaintea dumneavoastră, o aduc cu răspundere înaintea lui Dumnezeu, jurând că acesta este purul adevăr.

Cât despre examenele date, am tremurat cu toată ființa mea la fiecare examen, într-o atmosferă cât se poate de strictă, dură și în locul meu nu a fost mama, bunica, străbunica sau strămoșii mei din sec XVI, nu am mituit calculatorul, nu au fost sentimente între mine și calculator, nu am tratat cu calculatorul, ci el m-a tratat pe mine cât se poate de aspru, rece, mut, străin, notându-mă independent de voința mea.

Oare toate examenele mele pot fi anulate cu atâta cruzime?

Oare sufletul meu poate fi călcat în picioare fără muștrare de cuget?

Mai mult, după absolvirea Facultății de istorie, la *Spiru Haret*, (în anul 2007 am luat licența, la ID, pe care doamna ministru spune că mi-o spulberă, pentru că am fost la Centrul teritorial Suceava, chipurile). Pentru că mi-a plăcut în mod deosebit la *Spiru Haret* și specializarea masteratului *Civilizații românești în context european*, la istorie, nu am vrut să fac masterat la Stat unde, mai mult, la Stat masteratul era dublu, adică 20 de milioane pe an, taxă ce îmi era cu neputință să o plătesc.

Din dragoste pentru *Spiru Haret* și din motive financiare, am ales din nou *Spiru Haret* și la masterat.

De ce este deranjată țara de taxa mică de la Universitatea Spiru Haret ? Care universitate a mai venit în sprijinul celor săraci, afară de *Spiru Haret* ? NICI UNA !!!!!!!!!!!!!!! Adică numai cei bogați să facă studii? Noi, cei săraci, dar demni, noi cei care nu am avut posibilitate să facem o facultate la vârsta de 18 ani, din motive financiare, și acum avem o vârstă, de ce nu avem dreptul la viață? De ce? De ce? Acum sunt în semestrul 3 la masterat la istorie.

Pe lângă toate acestea, mi-am înscris și băiatul meu la Universitatea *Spiru Haret*, tot la istorie. Este deja în anul 3 ID Suceava.

Stimata doamnă ministru a spus peste tot, în mass-media, că vor fi recunoscute doar diplomele celor de la zi și ID București, dar cei de la centrele teritoriale din țară vor fi anulați definitiv și pentru vecie.

Stimate domnule rector, stimați profesori, Inaltă Justiție Divină, Curte Europeană a Drepturilor Omului, după tot efortul meu de ani zbuțiuți, din anul 1996 de când tot fac studii superioare și nu le mai termin, după toate pierderile mele, cu nici un chip nu voi accepta distrugerea vieții mele, pierderea licenței la istorie, la Spiru Haret, pe care am obținut-o în rigorile și regulile legii, nu voi accepta pierderea masteratului, care îmi este atât de drag, nu voi accepta pierderea facultății copilului meu, care este deja în anul 3, și pentru care merită să-mi dau viața, să nu aibă același destin ca mine.

Dacă doamna Andronescu nu a gustat din suferință în viață, ea împreună cu cei care o susțin, atunci eu am băut paharul chinurilor cumplite și nu voi lăsa să mi se ia totul, să rămân goală, pustie, anulată, eu și copilul meu. Singură am luptat pentru aceste drepturi și nu mi-a fost ușor deloc, **ci fiecare centimetru de teritoriu în luptă cu viața l-am câștigat cu preț de sânge.**

Vă aduc la cunoștință că în țară se desfășoară un adevărat masacru sufletec asupra celor care au absolvit *Spiru Haret*, indiferent de anul absolvirii, începând de la cei din universități, angajatori, până la cei de rând, de pe stradă. Nu pot crede că se repetă istoria, și știți despre ce vorbesc, și eu, în pofida lacrimilor mele insistente, am ajuns paria.

Este îngrozitor și prea puțin spus. *Stimate domnule rector*, nu mai dorm nopțile, simt clar că înnebunesc, nu pot accepta ca niște oameni să-mi ia dreptul la viață, singura mea licărire, singura speranță, singura mea fericire pe care o mai aveam și prin care simțeam că sunt OM.

Deși nu văd nici o cale de spălare a mizeriei aruncate pe harețiști, totuși , nu știu cum, dar cei ce au făcut-o **trebuie să plătească daunele noastre morale**. *Poate alții sunt mai tari, însă cei sensibili trec prin iad în fiecare secundă. Este de nedescris* . Pe mine m-au distrus complet și **dacă mor , voi muri demn, luptând pentru dreptul meu până la ultima mea suflare de viață. Nu mai am absolut nimic de pierdut.**

Am avut parte la istorie de profesori minunați, atât la facultate cât și la masterat. Erau viața mea. Eram nespus de fericită și trăiam doar prin și pentru această fericire.

Stimate domnule rector, vă implor , împreună cu toți profesorii, cu toată justiția, cu toți harețiștii, cu Puternicul Creator Dumnezeu, cu nici un chip, nu lăsați să ne spulbere diplomele, să ne supună din nou examenelor de licență, să ne spulbere viețile , familiile, copiii.

Vă implor, Excelență!

Doresc nespus să se termine odată cu tensiunea în care abia supraviețuim în ultimul timp.

Toți harețiștii pe care-i cunosc spun aceleași lucruri, că înnebunesc în fața acestui atac, acestui dezastru. În țară a pornit o anchetă prin care angajatorii vor să dea afară pe cei care au absolvit la ID *Spiru Haret* și nu primesc pe cei care au absolvit *Spiru Haret* și mai ales ID. Strigătul nostru trece de cele câte ceruri sunt în Univers.

Cerem o lege prin care să avem și noi aceleași drepturi ca și ceilalți absolvenți de universități din țară, iar cine va îndrăzni să ne discrediteze să plătească aspru în instanță uciderea sufletului nostru. Sufletul este doar al lui Dumnezeu

Vă mulțumesc pentru răbdarea cu care ați citit scrisoarea.

Vă implor, cu fruntea plecată în fața dumneavoastră, iertați-mi îndrăzneala de a vă scrie. Inima mea este PULBERE.

Dacă nu vă cer prea mult, vă rog, dați-mi un răspuns. Am absolută nevoie.

Adâncă prețuire, nemărginit respect pentru Dumneavoastră și pentru întregul Senat, profesori care luptați pentru izbăvirea noastră din mâna unui neam pe care nu-l mai înțeleg deloc.

Pricopie Curic Libelula